

fuerat uxōr) plusquā civilia agitare. Lælios passim ut hilares historiæ Romanæ commendant; Hortensios ut eloquentes.

3. Sed adhuc ferè magis nationes, quā familiæ variare, & in hac suā varietate constantes esse videntur. Ac adeo etiam varia & discrepans est natura populorum, ut nec de gratiâ seu pulchritudine corporis, pariliter judicare deprehendantur. Cùm Græci insignem formam extollere volunt, manum sublatam in latus inclinant, pollicisque & indicis extrema conjungentes, faciunt orbem; quasi indicare velint, eis de quo sermo est, oculos tam grandes esse. Quod & verus est à Græcis auctoribus, muliebris formæ judicibus celebratum; qui foeminas formæ insignis, unicâ voce πλατυοφθαλμοις, seu amplis oculis, adpellârunt: propter elata supercilia nempè, quæ latæ & amplæ faciei gratiam conciliare putant; contra aliarum nationum sensum. Et ideo veteres statuæ & numismata Græcorum, oculos prægrandes & comam referunt promissam; præ iis quæ numismatibus Romanis exprimuntur. Sed si quis consideret orbem terrarum universum, ac item gentium quibus incolitur discrimina perpēdat, fatebitur certè non illubens; Ingenia hominum, à situ, sedeque regionis præcipuè formari, & pro locorum varietate immutari; ac cuilibet Regioni proprium quasi spiritum, seu indolem aut Genium adgnatum esse. Etenim in omni gente, per æstus succedentium sæculorum, mores animosque mutantium, hæret quædam vis inconcussa; quam hominibus pro conditione terrarum in quibus nasci contigerit, sua fata diviserunt. Hinc illa ab antiquo vitia, & patriæ sorte durantia, quæ totas in historiis

Petr. Bellon.
observat. lib. 3.
cap. 36.

Cælius Rodig.
18. antiq. lect.
cap. 18. Ware-
mund. d. fæ-
derib. lib. 1.
fol. 255. & alii
quos refero
lib. 1. Polit.
cap. 10. n. 4.